

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1895.

Treść: (№ 102—104.) 102. Obwieszczenie, dotyczące się zwinięcia ekspozytury głównej komory cłowej 3 Canal grande w Tryeście i utworzenie ekspozytury głównej komory cłowej Nr. 3 na Molo IV w Tryeście. — 103. Rozporządzenie, dotyczące się opodatkowania obrotu papierów wartościowych w przypadkach przymusowych sprzedaży sądowych. — 104. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania cłowego z ługiem kotłowym już wyzyskanym.

102.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. czerwca 1895,

tyczące się zwinięcia ekspozytury głównej komory cłowej 3 Canal grande w Tryeście i utworzenie ekspozytury głównej komory cłowej Nr. 3 na Molo IV w Tryeście.

Ekspozytura cłowa Canal grande głównej komory cłowej w Tryeście, przytoczona pod poz. I. VIII 16, II, w grupie 3 spisu urzędów cłowych i miejsce oceniań wydanego rozporządzeniem z dnia 1. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 154), została z końcem maja 1895 zwinięta, a natomiast dnia 1. czerwca 1895 utworzona ekspozytura głównej komory cłowej Nr. 3 na Molo IV w Tryeście.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

103.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 28. czerwca 1895,

tyczące się opodatkowania obrotu papierów wartościowych w przypadkach przymusowych sprzedaży sądowych.

W celu wykonania §§. 13 i 14 ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) rozporządza się co następuje:

Przedsiębrane przez c. k. Sąd lub przez c. k. notariusza jako komisarza sądowego (§. 183, lit. c ordynacji notaryalnej z dnia 21. maja 1875 [Dz. u. p. Nr. 94]) publiczne przymusowe sprzedaże papierów wartościowych (efektów) rodzaju oznaczonego w §. 1, ustęp 1 ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) podlegają podatkowi od obrotu papierów wartościowych w myśl §. 13go powołanej ustawy tylko wtedy, gdy nabywcą papierów wartościowych jest kupiec, który z zawodu trudni się handlem papierów wartościowych (handlarz papierów wartościowych).

W takim wypadku opłaca tenże podatek od kupna papierów wartościowych, odpowiadający §§. 13 i 14 ustawy, zapomocą przypadających znaczków stęplowych przylepiając takowe, jeżeli nie jest kupcem protokołowanym, wyłącznie na rachunku, jeżeli zaś jest kupcem protokołowanym, w połowie na rachunku, a w drugiej połowie w rejestrze, do którego wpisuje się interes obrotowy. Dozwala się przytem użycia protokołu przymusowej sprzedaży w miejsce rachunku podatkowego, a zatem przylepienia wymaganych znaczków stęplowych za obrót papierów wartościowych, z pominięciem osobnego rachunku, na samym protokole przymusowej sprzedaży; ubezwartowienia wspomnianych znaczków stęplowych dokonać należy w takim przypadku za pomocą wyciśnięcia na nich czarną farbą urzędowej pieczęci Sądu, względnie notariusza pełniącego funkcje komisarza sądowego. Rozumie się samo przez się, że przeto obowiązek do opłaty ustawie odpowiadających należytości stęplowych od protokołu przymusowej sprzedaży (pozycja taryfy 79 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 [Dz. u. p. Nr. 89]

i 108 ustawy z dnia 9. lutego 1850 [Dz. u. p. Nr. 50]) nie jest naruszony.

Jeżeli z oświadczeń nabywcy wynika, że tenże jest kupcem trudniącym się zawodowo handlem papierami wartościowymi, winien Sąd jedno wygotowanie uchwały wydanej w załatwieniu protokołu przymusowej sprzedaży z urzędu doręczyć kierującej Władzy skarbowej I. instancji (powiatowej Dyrekcyi skarbu, Urzędowi wymiaru należitości) a to z uwagą, czy, względnie w jakiej kwocie podatek od obrotu papierów wartościowych opłacony został przyklepieniem przeznaczonych do tego celu znaczków stęplowych na protokole przymusowej sprzedaży lub na rachunku podatkowym, który nabywca osobno wystawił. Skoro takie uwiadomienie do Władzy skarbowej wysłane zostało, funkcjonaryusze sądowi wolni są co do podatku od obrotu papierów wartościowych, stosownie do §. 26, ustęp 1 ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) od odpowiedzialności za należyte ostęplowanie rachunku, względnie protokołu przymusowej sprzedaży rachunek zastępującego. Okoliczność, czy egzekut lub prowadzący egzekucje są lub nie są handlarzami papierów wartościowych nie ma co do powinności podatkowej w przypadkach przymusowych sprzedaży żadnego znaczenia.

Przestrzeganie powyższych zarządzeń kontrolować należy przy rewizjach stęplowych.

Böhm r. w.

Krall r. w.

104.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 12. lipca 1895,

tyczące się postępowania cłowego z ługiem kotłowym już wyzyskanym.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami wydziela się na podstawie artykułu IV ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), ług kotłowy już wyzyskany (pozostałość przy fabrykacyi celulozy) z numeru taryfy 331 ogólnej taryfy cłowej i przydziela się do numeru taryfy 320 z ogólną stopą cłową 50 c. od 100 kg.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Böhm r. w.

Wittek r. w.